

ויקמו וילכו יחדיו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע

ויהי אחרי הדברים האלה וילד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנזור אחיך את
עוץ בכרו ואת בוי אחיו ואת קמואל אבי ארם
ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת
בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה
מלכה לנזור אחי אברהם ופילגשו ושמורה
ראומה ותלד גם הוא את שבז ואת גוזם ואת
הזש ואת מעכה

ויהיו חיי שרה מאה שנה וישנים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע
הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולביתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני
זת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת
קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ויענו בני זת את
אברהם לאמר לו שמענו אדני נשיא אלהים אתה
בתוכנו במבוא קברינו קבר את מתך איש כמנו
את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני זת וידבר אתם לאמר
אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני
ופעו לי בעפרון בן צוזר ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף
מלא יתנה לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב
בתוך בני זת ויעץ עפרון החתי את אברהם באדני
בני זת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני
שמענו השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך
נתתה לעיני בני עמי נתתה לך קבר מתך וישתחו
אברהם לפני עם הארץ וידבר אל עפרון באדני
עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמענו נתת
כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה
ויעץ עפרון את אברהם לאמר לו אדני שמענו
ארץ ארבע מאת שקל כסף בני וביתך מה רוא
ואת מתך קבר וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באדני בני
זת ארבע מאת שקל כסף עבר לסוזר ויקם
שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה
אשר בכל גבול סביב לאברהם למקנה לעיני בני
זת בכל באי שער עירו ואחרי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על
פני ממרא הוא חברון בארץ כנען ויקם השדה

והמלצה אשר בו לאברהם לאזוזת קבר מארת בני
זאת ואברהם זקן בא בימים
ויהוה ברח את אברהם בכל ויאמר אברהם אל
עבדו זקן ביתו המשלל בכל אשר לו שים לא ידך
תחת ירכי ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות רכלעני
אשר אנכי וישב בקרבו כי אל ארצי ואל מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ
הזאת והשב אשב את בנך אל הארץ אשר יצאת
משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב
את בני שמה יהוה אלהי השמים אשר רוקחני
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
ישבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניך ורקחת אשה לבני משם ואם
לא תאבה האשה ללכת אחריך ולקית משבעתי
זאת רק את בני לא תשב שמה וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר
הזה ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם לחרים
אל עיר נזור ויברך הגמלים מזוזף לעיר אל באר
המים לעית ערב לעית צאת השאבת ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם הקרה לא רפלי היום ועשרה
חסד עם אדני אברהם הנה אנכי מצב על עיני המים
ובנות אלשי העיר יצאת לשאב מים והיה הנער
אשר אמר אליה הלי לא כדך ואשרתה ואמרה
שתה וגם גמליך אשקה ארחה הכזות לעבדך
ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני ויהי
הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר
ילדה לבתואל בן מלכה אשת נזור אחי אברהם
וכדה על שכמה והנער שבת מראה מאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני לא מלטה מים
מכדך ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על
ידה ותשקהו ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
אשאב על אם כלו לשות ותמהר ותעל כדה אל
השקת ותרוץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל
גמליו והאיש משתאה לה מזרעיש לדעת ההצליח
יהוה דרכו אם לא יהי כאשר כלו הגמלאים
לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקרו וישני
צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר בת
מי את הגידי לא לי היש בית אביך מקום לנו ללויץ

ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל
 ויעץ לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא
 נוכל דבר אליך רע או טוב הנה רבקה לפניך קחו
 ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה ויהי
 כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו
 ארצה ליהוה ויציא העבד כלי כסף וכלי זהב
 ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאזויה ולאמה
 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו ויקחו
 ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני ויאמר אזויה
 ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אזור תלך
 ויאמר אלהם אל תאזרו אתי ויהוה הצליח דרכי
 שלחני ואלכה לאדני ויאמרו נקרא הנער ונשאלה
 את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם
 האיש הזה ותאמר אלך וישלחו את רבקה אזותם
 ואת מלקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו ויברכו
 את רבקה ויאמרו לה אזרתנו את היי לאלפי
 רבבה ויירש זרעך את שעיר שנאנו ותקם רבקה
 ונערתיה ותרכבה על הגמלים ותלכנה אזויה
 האיש ויקח העבד את רבקה וילך ויצחק בא
 מבוא באר לזוי ראי והוא יושב בארץ הגלב ויצא
 יצחק לשוה בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא
 והנה גמלים באים ותשא רבקה את עיניה ותרא את
 יצחק ותפל מעל הגמל ותאמר אל העבד מי האיש
 הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא
 אדני ותקח הצעיר ותתכס ויספר העבד ליצחק
 את כל הדברים אשר עשה ויבאה יצחק האהלה
 שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה
 וינזם יצחק אזויה אמו

ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה ותלד לו
 את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבן
 ואת שוה ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן
 היו אשורם ולטושם ולאמים ובני מדין עיפה ועפר
 וזנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה וירתן
 אברהם את כל אשר לו ליצחק ולבני הפילגשים
 אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל
 יצחק בנו בעודו זוי קדמה אל ארץ קדם ואלה ימי
 שני זוי אברהם אשר זוי מאת שנה ושבעים שנה
 וחמש שנים וילוע ימות אברהם בשניבה טובה וקן
 ושלע ויאסף אל עמו ויקברו אתו יצחק וישמעאל
 בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צוזר
 הזויה אשר על פני ממרא השדה אשר קנה אברהם
 מאת בני זרת שמה קבר אברהם ושרה אשתו

ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו
גם מקום ללון ויקד האיש וישתחו ליהוה ויאמר
ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עלב זוסדו
ואמתו מעלם אדני אנכי בדרך נחלי יהוה בית אחי
אדני ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה
ולרבקה אה ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה
אל העיץ והי כראת את הנזם ואת הצמדים על
ידי אהתו וכשמעו את דברי רבקה אהתו לאמר
כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על
הגמלים על העיץ ויאמר בוא ברוך יהוה למה תלמד
בחזון ואנכי פלתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש
הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
וכים לרצון רגליו ורגליו האנשים אשר אהו וישם
לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם אנכי ויהוה ברך
את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדים ושפחות וגמלים וזמרים ותלד שרה אשת
אדני בן לאדני אחרי קנתה ויתן לו את כל אשר
לו וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי ישב בארצו אם לא אל בית
אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני ויאמר
אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי ויאמר אלי
יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו ארץ
והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
אבי אז תקח מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם
לא יתנו לך והיית נקי מאלתי ואבא היום אל העיץ
ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך לא מצליח
דרכי אשר אנכי הלך עליה הנה אנכי נצב על עיץ
המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
השקיני לא מעט מים מכדך ואמרה אלי גם אתה
שתה וגם לגמליך שאב הוא האשה אשר הכיח
יהוה לבן אדני אני טרם אכלה לדבר אל בני והנה
רבקה יצאת על שכמה ותרד העינה ותשאב
ואמר אליה השקיני לא ותמהר ותורד כדה מעליה
ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים
השקתה ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת
בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם
על אפה והצמידים על ידיה ואקד ואשתחוו ליהוה
ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני
בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבני וערתה
אם ישכם עשיתם זוסד ואמת את אדני הגידו לי

ויהי אזרחי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו
וישלב יצחק עם באר לחי ראי
ואלה תלדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה
הג'ר המצרית שפחת שרה לאברהם ואלה
שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר
ישמעאל לבית וקדר ואדבאל ומבשם ומשמע
ודומה ומשא זוזד ותימא יטור נפיש וקדמה
אלה הם בני ישמעאל ואלה שמות בן-צריהם
ובטירתם שלים עשר נשיאם לאמתם ואלה שלי
חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע
שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו וישכנו מחוילה
ע'ד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה
על פני כל אחיו לפל

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה ויעתר יצחק ליהוה לנכח
אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן
למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה
לח שלי גיים בבטןך ושלי לאכמים ממעיך יפרדו
ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר וימלאו ימיה
ללדת והנה תומם בבטנה ויצא הראשון אדמוני
כלו כאדרת שלר ויקראו שמו עשו ואחרי כן
יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש
תם ישב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד
בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויד יעקב נציד ויבא
עשו מן השדה והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב
הלעיטני לא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי
על כן קרא שמו אדום ויאמר יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות
ולמה זה לי מכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב נרץ
לעשו לחם נציד ע'דשים ויאכל וישת ויקם ויילך
ויבן עשו את הבכרה

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אכל אבימלך
מלך פלשתים גרה וירא אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה שכך בארץ אשר אמר אליך
גור בארץ הזאת ואחיה עמך ואברכך כי לך